

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3283/2019. (XI. 5.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.I.22.271/2017/3. számú ítélete, a Szekszárdi Törvényszék 3.Pf.20.051/2017/3. számú ítélet, valamint a Szekszárdi Járásbíróság 18.P.20.397/2015/46. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszokat visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Somogyi József (a továbbiakban: indítványozó) jogi képviselője (dr. Polgár Ferenc ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz.
 - [2] Az alkotmányjogi panaszában kéri a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.I.22.271/2017/3. számú ítélete, a Szekszárdi Törvényszék 3.Pf.20.051/2017/3. számú ítélet, valamint a Szekszárdi Járásbíróság 18.P.20.397/2015/46. számú ítélete megsemmisítését, mert álláspontja szerint a kifogásolt ítéletek sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését.
 - [3] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügyben a peres felek ingatlanai egymással szomszédosak. 2010-ben az indítványozó (az alapügy felperese) tűzette ki az ingatlana határvonalát, ennek alapján készült a jogerős ingatlan-nyilvántartási térképnek megfelelő kitűzési vázrajz. E tárgyban a Szekszárdi Körzeti Földhivatal 171/2010. számon hozott határozatot, a felperes épülete vonatkozásában állapított meg eltérést annak méretét érintően, a kijavítás az E-196/2010. számú vázrajz alapján megtörtént. A peres felek ingatlanainak térképi határa nem esik egybe a lakásaikat elválasztó fal vonalával, az alperes épületének földszinti helyiségeit határoló fal déli síkja a térképi határhoz viszonyítva a felperes ingatlanához tartozó területre esik. A perbeli két lakás közös elválasztó falára fekszik fel mind a felperes, mind az alperes épületének földemgerendája. Szekszárd Megyei Jogú Város Jegyzője VII.1132-4/2011. számú határozatával elutasította a felperes kérelmét, amelyet a tetőtér beépítésével kapcsolatos szabálytalan építkezés megszüntetése és a terv szerinti kivitelezés iránt terjesztett elő. Szekszárd Megyei Jogú Város Jegyzője I.19051-8/2011. számú határozatával az alperes birtokvédelmi kérelmének helyt adott és kötelezte a felperest annak a tűrésére, hogy a tulajdonában álló ingatlant az alperes a szükséges építkezési munkálatok elvégzése végett a szükséges mértékben átmenetileg használja. A Tolna Megyei Kormányhivatal Szekszárdi Járás Földhivatala 175/2014. számú határozatával az igazságügyi földmérő szakértőnek a perbeli ingatlanok közti határvonalat érintő felmérési hiba kijavítása iránti kérelmét elutasította. A Tolnai Megyei Kormányhivatal Szekszárdi Járási Hivatala 122-2/2016. számú határozatával a felperesnek a perbeli földrészleteket érintő felmérési hiba kivizsgálására vonatkozó kérelmét elutasította.
 - [4] A felperes módosított keresetében kérte, hogy a bíróság a jegyző I.19051-8/2011. számú határozatát változtassa meg, az alperes birtokvédelmi kérelmét utasítsa el, és állapítsa meg az alperes túlépítésének a tényét.
 - [5] Az elsőfokú bíróság kijavított és kiegészített ítéletével a perbeli ingatlanok közötti telekhatárt kijavítani rendelte. A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét nem fellebbezett részében nem érintette, fellebbezett részében helybenhagyta.
 - [6] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak a hatályon kívül helyezése mellett kérte a jogszabályoknak megfelelő új határozat meghozatalát oly módon, hogy a Kúria az alperes viszontkeresetének vonatkozásában a pert szüntesse meg. A Kúria a felülvizsgálati kérelmet nem találta alaposnak, a nem jogszabálysértő jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.
- [7] 2. Az indítványozó ezt követően fordult az Alkotmánybírósághoz, és kérte, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.I.22.271/2017/3. számú ítélete, a Szekszárdi Törvényszék

3.Pf.20.051/2017/3. számú ítélete, valamint a Szekszárdi Járásbíróság 18.P.20.397/2015/46. számú ítélete alaptörvény-ellenességét, és semmisítse azokat meg.

- [8] Indokolása szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes bírósági eljáráshoz való joga, ezen belül a hatékony bírói jogvédelem érvényesüléséhez való joga sérült azáltal, hogy az ügyben hozott bírósági döntések rendre mellőzték a fellebbezés szükségességét, és a meg nem fellebbezett elsőfokú földhivatali határozat eredményét tekintették a téves bejegyzés kiigazítása iránti per megindítási lehetőségének. A jogalap nélkül lefolytatott perben az indítványozó javára történt telekhatár módosítás, valamint a kiigazítás által legalizált túlépítés tulajdonjogi sérelmeket okozott. A kiigazítási per indítványozója elmulasztotta a fellebbezés benyújtását, a Kúria eljáró bírói tanácsa pedig – az irányadó határozatoktól eltérve – enyhébb kritériumot támasztott a perindításra, megengedve a másodfokú eljárást. Ez a „kettős mérce” alkalmazása „pártossá” tette a bíróságot, ezért a Kúria bírói tanácsa megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében deklarált pártatlan bírósághoz való jogot, valamint az e bekezdésből levezetett indokolási kötelezettséget.
- [9] Az Alkotmánybíróság főtákarának felhívására az indítványozó a panaszt kiegészítette.
- [10] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint az Alkotmánybíróságnak mindenekelőtt az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Ezért az Alkotmánybíróság elsőként azt vizsgálta, hogy az Abtv. 27. §-a alapján előterjesztett indítvány megfelel-e az alkotmányjogi panasz előterjesztésére vonatkozó, törvényben meghatározott formai és tartalmi követelményeknek.
- [11] 3.1. Az indítványozó alkotmányjogi panaszát az Abtv. 27. §-ára alapozza, amely szerint alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [12] Az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, az indítványozó jogosultnak és érintettnek is tekinthető, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő az Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panaszt. Az indítványozó az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott határidőn belül terjesztette elő az indítványt.
- [13] Az indítvány az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében támasztott feltételeknek az alábbiak szerint felel meg. Az indítvány az Alkotmánybíróság hatáskörére és az indítványozó jogosultságára vonatkozó hivatkozást tartalmaz, megjelöli az Alaptörvényben biztosított jogok sérelmének lényegét és az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit. Megjelöli továbbá a sérelmezett bírói döntéseket és kifejezetten kéri azok megsemmisítését, illetve tartalmaz indokolást is arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntések miért ellentétesek az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel.
- [14] 3.2. Az Abtv. 29. §-a az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának további, alternatív jellegű tartalmi feltételeként határozza meg, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel.
- [15] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt, a befogadás feltételül állított eme követelményeknek.
- [16] Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésének értelmében az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének *d*) pontja alapján a bírói döntéseket az alkotmányosság szempontjából ellenőrizheti, és jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vizsgálatára és kiküszöbölésére korlátozódik, ezért a bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének és értékelésének, illetve a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára már nem rendelkezik hatáskörrel [elsőként lásd: 3231/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [4]; ezt követően megerősítette: 3392/2012. (XII. 30.) AB végzés, Indokolás [6]; 3195/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [11]]. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-ában szabályozott hatáskörében eljárva a bírói döntés és az Alaptörvény összhangját biztosítja. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság tartózkodik attól, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon [elsőként lásd: 3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]; ezt követően megerősítette: 3065/2012. (VII. 26.) AB végzés, Indokolás [5]; 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]; 3195/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [11]].

- [17] Az Alkotmánybíróság megítélése szerint az indítványozó indokolásában felhozott érvek lényegében az ügyben meghozott, az indítványozó számára sérelme bírói döntések megállapításainak tartalmi, és nem alkotmányosági kritikáján alapulnak; nem tartalmaznak alkotmányjogilag értékelhető okfejtést arra vonatkozóan, hogy a sérelmezett bírói döntések miért ellentétesek az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel.
- [18] Az a tény, hogy a bíróságok az indítványozó által irányadónak tartottól eltérően értelmezték az alkalmazott jogi normát, önmagában nem vetik fel a támadott bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételvét, és nem alapoznak meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem.
- [19] 3.3. Az indítványozó által előadott érvek alapján az indokolási kötelezettség megsértése sem merült fel, mivel a bíróságok az indítványozónak az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit megvizsgálták és ennek értékeléséről számot adtak. Önmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntések alaptörvény-ellenességének alátámasztására. Ezért az indítvány e vonatkozásban sem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételvét {3179/2016. (IX. 26.) AB végzés, Indokolás [15]; 3110/2019. (V. 17.) AB végzés, Indokolás [46]}.
- [20] 4. A fentiek alapján az indítványozó sem a bíróság eljárásával, sem az ügyében hozott ítéletek érdemével összefüggésben nem állított olyan pontosan körülírt, releváns alkotmányjogi érvekkel alátámasztott alaptörvény-ellenességet, amelyet alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként lehetne értékelni, vagy amely alapján a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség merülne fel, és ezáltal az érdemi alkotmánybíró-sági eljárás alapjául szolgálhatna.
- [21] Az Alkotmánybíróság ezért az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 52. § (1b) pontjában, valamint 29. §-ában foglaltak, illetve az Ügyrend 30. § (2) bekezdésének a) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2019. október 22.

Dr. Varga Zs. András s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybíró-sági ügyszám: IV/299/2019.

